

Чука съ придобиты-ты свойства. Токо-като посвирне ловчій-тъ, или гласъ-тъ му даде бѣльгъ на единъ ближенъ бей, расплено оть единъ новъ яростъ показва си радость-тъ, като най-будна жестокость; съ мѣрднія та и выковеты си, показва нетърпеніе да ся біе, и желаніе да надвина; послѣ като върви мылчишкомъ глѣда да познае мѣсто-то, да го открые, и да загащи непріятеля въ крѣпость-тъ му; изымра стѣпкы-ты му, върви по тѣхъ и съ разны гласовѣ показва врѣмя-то, разстояніе-то, види и възрастъ-тъ, на онова по кое-то отива.

Куче-то, освѣнь хубость-тъ на образа на животъ-тъ, на силѣ-тъ и лѣгкость-тъ, има прѣвъсходно сички-ты вѣтрѣши свойства, кои-то могуть да привлѣкжъ вниманіе-то на человѣка. Едно распалено естество, единъ гиѣвъ, свирѣпъ и крѣвожаденъ направя куче-то да стане диво и страшно за сички-ты животны, и дава му едны пай-благы чувствта, една угодность да ся дѣржи на едно и сїже желаніе за да угоди на супана си; дохожда пылзинкомъ при крака-та на господаря си да употреби дѣрзость-тъ, силѣ-тъ и природны-ты си дарове; чака му запевѣдѣтъ да захване; съвѣтва ся оть него, пыта го, моли покорно, едно намигнуваніе му е доволно, то разбира оть знаковеты на щеніе-то му, безъ да има, както человѣкъ тѣ освѣтлена мысль, има сичкѣ-тъ чувствителнѣ теплость; то е по-вѣрно оть него, постоянно въ любовь-тъ, иѣма никакво славолюбіе, никаквъ интересъ, никакво желаніе да ся отмѣствва, никаквъ страхъ, освѣнь да не ся умрази; то е рѣвнитель покоренъ; по-добрѣ помни добрины-ты, а не худенія-та, не ся отбива оть лоши ты дѣрлениј